

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

nr. 27.081

2 januari 1991

TB

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Arnhem van 30 oktober 1989 betreffende na te melden navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting.

1. Aanslag en geding voor het Hof.

Aan belanghebbende, die aanvankelijk in de inkomstenbelasting voor het jaar 1983 was aangeslagen naar een belastbaar inkomen van hemzelf van f 6.664,-- en van f 2.521,-- van zijn echtgenote, is over dat jaar een navorderingsaanslag opgelegd naar een belastbaar inkomen van hemzelf van f 77.768,-- en van f 2.521,-- van zijn echtgenote, met een verhoging van de nagevorderde belasting met 100 percent, welke verhoging bij besluit van de Inspecteur tot op 25 percent is kwijtgescholden.

Belanghebbende is tegen die navorderingsaanslag in beroep gekomen bij het Hof, dat de navorderingsaanslag heeft gehandhaafd.

2. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft tegen 's Hof's uitspraak beroep in cassatie ingesteld en daarbij twee middelen voorgesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft bij vertoogschrift het cassatieberoep bestreden.

3. Beoordeling van de middelen.

De middelen kunnen niet tot cassatie leiden. Zulks behoeft, gezien artikel 101a van de Wet op de rechterlijke organisatie, geen nadere motivering, nu de middelen niet nopen tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

4. Beslissing.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is gewezen door de raadsheer Jansen als voorzitter, en de raadsheren Baardman en Bellaart, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van Hooff, in raadkamer van 2 januari 1991.

Van Hooff

Jansen